

Препорака бр. 90

Препорака за еднакво плаќање на мажите и жените работници за работа со еднаква вредност, 1951 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

Свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата триесет и четврта седница на 6 јуни 1951 година, и

Одлучи да усвои определени предлози во однос на принципите за еднакво плаќање на мажите и жените работници за работа со еднаква вредност, што претставува седма точка на дневниот ред на седницата, и

Утврди дека овие предлози треба да добијат форма на Препорака што ја надополнува Конвенцијата за еднакво плаќање, 1951 г.,

на дваесет и деветти јуни, илјада деветстотини педесет и прва година, ја донесува следнава Препорака, што може да се наведува како Препорака за еднакво плаќање, 1951 г.:

Со оглед на тоа што Конвенцијата за еднакво плаќање, 1951 г., утврдува определени општи принципи за еднакво плаќање на мажите и жените работници за работа со еднаква вредност;

Со оглед на тоа што конвенцијата предвидува дека примената на принципот за еднакво плаќање на мажите и жените работници за работа со еднаква вредност се промовира или се осигурува со средства што се соодветни на користените методи за утврдување на износот на плаќање во засегнатите земји;

Со оглед на тоа што е пожелно да се наведат определени постапки за прогресивна примена на принципите што се утврдени во конвенцијата;

Со оглед на тоа што истовремено е пожелно сите членки, при примената на овие принципи, да ги земат предвид начините за примена што се покажале како задоволителни во определени земји;

Конференцијата препорачува дека секоја членка треба, во согласност со одредбите од член 2 на конвенцијата, да ги применува следниве одредби и да ја известува Меѓународната канцеларија на трудот, во согласност со барањето на Управниот орган, во врска со преземените мерки за неговото спроведување:

1. Треба да се преземат соодветни активности, по консултации со засегнатите организации на работниците, или, кога не постојат такви организации, со засегнатите работници...

(а) за осигурување на примената на принципот за еднакво плаќање на мажите и жените работници за работа со еднаква вредност за сите вработени во министерствата и во агенциите на централната влада; и

(б) за поттикнување на примената на принципот за вработените во секторите или во агенциите на државната, покраинската или локалната управа, во случајот кога тие имаат надлежност за утврдување на износот на плаќањето.

2. Треба да се преземат соодветни активности, по консултации со засегнатите организации на работодавачи и работници, за да се осигури, во најскоро можно време, примената на принципот за еднакво плаќање на мажите и жените работници за работа со еднаква вредност во сите занимања, освен оние што се наведени во став 1, во кои износите на плаќањата се предмет на законски прописи или на јавна контрола, особено во однос на...

(а) утврдувањето на минималниот или друг износ на платата во индустриите и услугите каде што таквите износи се утврдени од страна на државен орган;

(б) индустриите и претпријатијата што се во државна сопственост или под државна контрола; и

(в) кога е тоа соодветно, работата што се врши врз основа на јавни договори.

3.

(1) Кога тоа е соодветно во смисла на користените методи за утврдување на износот на плаќањето, треба да се донесе законска одредба за општа примена на принципот за еднакво плаќање на мажите и жените работници за работа со еднаква вредност.

(2) Надлежниот државен орган треба да ги преземе сите потребни и соодветни мерки за осигурување дека работодавачите и работниците се целосно информирани за таквите законски барања и, кога е тоа соодветно, за нивната примена.

4. Кога, по консултациите со засегнатите организации на работници и работодавачи, ако постојат, не се смета дека е изводливо веднаш да се спроведе принципот за еднакво плаќање на мажите и жените работници за работа со еднаква вредност, во однос на вработувањето што е опфатено со став 1, 2 или 3, треба да се донесе соодветна одредба, во најскоро можно време, за неговата прогресивна примена преку мерки како што се...

(а) намалување на разликите меѓу износите на плаќањата за мажите и износите на плаќањата за жените за работа со еднаква вредност;

(б) ако е во сила систем за зголемувања, обезбедување еднакви зголемувања за мажите и жените работници што вршат работа со еднаква вредност.

5. Кога тоа е соодветно за целите на олеснувањето на утврдувањето на износите на плаќањата во согласност со принципот за еднакво плаќање на мажите и жените работници за работа со еднаква вредност, секоја членка, во договор со засегнатите организации на работодавачи и работници, треба да воспостави или да го поттикне воспоставувањето методи за објективна процена на работата што треба да се изврши, било преку анализа на работата или преку други постапки, со цел да се обезбеди класификација на работите без оглед на полот; таквите методи треба да се применуваат во согласност со одредбите од член 2 на конвенцијата.

6. За да се овозможи примената на принципот за еднакво плаќање на мажите и жените работници за работа со еднаква вредност, треба да се преземат соодветни активности, кога тоа

е потребно, за зголемување на производната ефикасност на жените работници преку мерки како што се...

(а) осигурување дека работниците од двата пола имаат еднакви или еквивалентни служби за професионална ориентација или советување за вработување, за стручна обука и за вработување;

(б) преземање соодветни мерки за охрабрување на жените да ги користат службите за професионална ориентација или советување за вработување, за стручна обука и за вработување;

(в) обезбедување услуги за социјална помош и заштита што ги задоволуваат потребите на жените работници, особено на оние со семејни обврски, и финансирање на таквите услуги од главните државни фондови или од фондовите за социјално осигурување или индустриска грижа што се финансираат со плаќања што се вршат во однос на работниците независно од нивниот пол; и

(г) промовирање на еднаквоста на мажите и жените работници во однос на пристапот до занимања и работни места без тоа да биде во спротивност со одредбите на меѓународните прописи и националните закони и прописи во врска со заштитата на здравјето и добросостојбата на жените.

7. Треба да се вложат сите напори за промовирање на јавното разбирање на основите врз коишто се смета дека треба да се спроведува принципот за еднакво плаќање на мажите и жените работници за работа со еднаква вредност.

8. Треба да се спроведуваат истражувања што може да бидат пожелни за промовирањето на примената на овој принцип.